

Door de Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Amsterdam is eene Commissie gevormd, ten doel hebbend een systematisch physisch-anthropologisch onderzoek in te stellen bij de bevolking van Nederland.

In deze Commissie hebben voorloopig zitting genomen de H.H.: Prof. J. A. J. Barge, Prof. J. Boeke (penningmeester van de Nederlandsche Anthropologische Vereeniging), Prof. L. Bolk, Prof. A. J. P. van den Broek (Voorzitter der Sectie voor physische anthropologie van het Nederlandsch Nationaal Bureau voor Anthropologie), Mej. Dr. M. A. van Herwerden, Prof. J. van der Hoeve, P. M. Ariëns Kappers, Prof. J. P. Kleiweg de Zwaan (Voorzitter van het Ned. Nationaal Bureau voor Anthropologie), Dr. N. Schrijver (Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Landmacht) en Dr. P. J. Vastenou (Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Zeemacht). De Heer Ariëns Kappers heeft de werkzaamheden van Secretaris dezer Commissie op zich genomen.

De allereerste taak dezer Commissie, die eene werk-Commissie zal zijn, bestaat in het verzamelen en rangschikken van gegevens, betreffende de lichamelijke eigenschappen der bevolking in Nederland. Daartoe zijn uit de Commissie eenige subcommissies gevormd, elk met een eigen werkplan.

Van 29 December 1924 tot 3 Januari 1925 heeft in Washington de bijeenkomst der „American Association for the Advancement of Science” plaats gehad. De volgende voordrachten op physisch-anthropologisch gebied werden gehouden:

Ch. B. Davenport: Mongolians and Mongoloids.

L. Berman: Anthropology and the endocrine glands.

R. Bennet Bean: The weight of organs in relation to race, sex, stature, age and nourishment.

M. Trotter: The life cycles of hair in selected regions of the body.

E. P. Miloslovich: Anthropological studies on the large intestine.

A. H. Schultz: Variability in fetal and adult life.

R. O. Sawtell: The azilian skeletons of Montardit (Ariège), France.

F. Boas: The anthropological position of the Armenians.

W. W. Graves: Methods of recognizing scapular types in the Living.

L. C. Dunn: The results of race mixture in Hawaii.

H. L. Shapiro: Preliminary observations upon the racial hybrids of Norfolk Island.

T. Michelson: Notes on the physical anthropology of the Samoans, Tongans, Marquesans.

A. J. Hallowell: Some observations and measurements of the Indians of Labrador.

A. N. McGee: The length of a human generation.

M. J. Herskovits: A further discussion of the variability of family strains in the Negro-White population of New-York City.

J. R. Swanton: Notes on the mental assimilation of races.

R. Smith: The Gullah Negroes of the South Carolina Coast; a peculiar and highly specialized racial group.

(*Anthropologischer Anzeiger.*)

In de vergadering van 21 Januari 1925 van het „Institut français d'Anthropologie” heeft R i v e t eene mededeeling gedaan over de Australiërs en Malayo-Polynesiërs in Amerika. Hij wees op de opvallende overeenkomst in de Malayo-

Polynesische taal en de Noord-Amerikaansche Hoka-taalgroep eenerzijds, alsook tusschen de Australische en Zuid-Amerikaansche taalvormen. Rivet is van meening, dat deze overeenkomst niet eene toevallige is, of aan ontleening is toetschrijven, maar dat zij op verwantschap berust. Daarop zouden ook anthropologische en ethnographische gegevens wijzen. Volgens Rivet zouden de Malayo-Polynesiërs over de eilanden van den Pacifischen Oceaan in Amerika zijn gekomen. Reeds eerder echter zouden, waarschijnlijk eveneens over zee, Australiërs in Amerika zijn geland, alhoewel het zeer vreemd is, dat een zoo primitief en slecht toegerust volk tot zulke emigraties over grooten afstand in staat zou zijn. Daarom zou men ook aan de mogelijkheid eener verplaatsing over land moeten denken (l'Anthropologie).

Geschiedenis en Folklore in Belgisch Brabant.

De Provinciedienst voor Geschiedkundige en Folkloristische onderzoekingen in Brabant heeft den prijs van 2000 francs, in 1924 uitgelooft bij den wedstrijd voor geschiedkundige en folkloristische werken, verdeeld en verleend:

1. een premie van 1000 frs. aan Jan Gessler te Hasselt, schrijver van „La Légende du Chevalier voué au démon et sauvé par sainte Gertrude”.
2. een premie van 1000 frs. aan Dr. Louis Verhulst te Brussel, schrijver van „Le Hopkwartier brabançon”.

Er waren 9 antwoorden ingekomen. Voor 1925 is een nieuwe prijsvraag uitgeschreven.

De premie ten bedrage van 2000 frs., welke aan dien prijskamp verbonden is, wordt toegekend voor alle geschiedkundig en folkloristisch werk van algemeenen, gewestelijken of plaatselijken aard over Brabant. De premie mag over verschillende werken verdeeld, of kan gedeeltelijk toegekend worden, in geval de voorgelegde werken niet genoeg waarde hebben. De provincie behoudt zich tegenover de schrijvers der bekroonde werken het recht voor om deze, geheel of niet, in het tijdschrift „de Brabantsche Folklore” op te nemen.

Internationale conferentie voor geboortebeperving. De zesde internationale Nieuw-Malthusiaansche Conferentie heeft van 25—31 Maart te New-York plaats gehad. (Tijdschr. v. Geneeskunde.)

Internationale Eugenetische Commissie.

14 en 15 Juli a.s. zal te Londen onder voorzitterschap van Dr. Major L. Darwin de vierde jaarlijksche bijeenkomst der Internationale Eugenetische Commissie gehouden worden. De Nederlandsche leden Dr. G. P. Frets en mej. Dr. M. A. van Herwerden zullen deze bijeenkomst bijwonen. Op de agenda staan o.a. de punten: Verslag omtrent de vordering eener internationale eugenetische Bibliotheek (Gini Italië); voorstel omtrent internationale emigratie (Mjøen Noorwegen); rapport omtrent een internationale terminologie voor stamlijsten en uiteenzetting van het toekomstig persoonskaartensysteem van het Nederlandsch Centraal Bureau voor de Statistiek (van Herwerden, Nederland); voorstellen betrekking hebbend op het alcoholvraagstuk (Frets, Nederland).

In Journal of the American statistical association, XX, p. 25 vlg., publiceert H. Hart de resultaten van een door hem te Davenport (Iowa) ingesteld onderzoek naar het verband tusschen intelligentie en gezinsgrootte. Hij paste verschillende

„mental tests” toe op 593 vijftienjarige leerlingen der middelbare scholen (met opzet werd niet een jongere leeftijd genomen, opdat men zooveel mogelijk met gezinnen zou te doen hebben, welker kindertal niet naderhand nog zou toenemen). Het resultaat was, ofschoon niet onverwacht, zeer opmerkelijk: het bleek, dat de intelligentie gelijkmatig afnam naarmate het aantal in leven zijnde broeders en zusters van de onderzochte leerling grooter was. De schrijver wijst op de belangrijke stijging der gemiddelde intelligentie die zich zou hebben geopenbaard, indien werd aangenomen dat geen der families meer dan b.v. 5 kinderen had gehad. De mate dier stijging is echter afhankelijk van de oorzaken, die het kind uit het groote gezin doen achterstaan bij de uit kleine gezinnen afkomstige kinderen. De verstandelijke ontwikkeling kan rechtstreeksch gevolg zijn van de gezinsgrootte, omdat bij de groote gezinnen ondervoeding, ziekte, schoolverzuim, slechte behuizing e.d. in sterkere mate optreden; het is echter evenzeer mogelijk dat de erfelijkheid hier de hoofdrol speelt, en dat dus de geringe ontwikkeling der ouders de intelligentie der kinderen laag en tevens het kinderaantal groot doet zijn. Indien men, met den schrijver, de laatstgenoemde theorie aanvaardt, dan zal de verheffing van het gemiddeld intelligentiepeil bij beperking van het kindertal natuurlijk minder groot zijn, dan wanneer men de biologische en sociale factoren alleen laat gelden.

In de 4ter Band, Doppelheft 4/5 der *Annalen der Philosophie* is het voornamelijk een artikel van Walter Liebmann, *Spengler als Künstler und Dogmatiker* dat onze aandacht ten volle verdient. Liebmann gaat ervan uit, dat het moeilijk te ontkennen is, dat de schrijver van „Der Untergang des Abendlandes” een geniaal kunstenaar is, juist daarom omdat ook velen, die voortdurend tot tegenspraak geprikkeld worden, tot zijn werk worden aangetrokken. Doch Spengler zelf wil geen kunstenaar zijn, maar historicus. En daarom wordt hij noodzakelijkerwijze tot dogmaticus, die zijn intuïties niet bewust als kunstenaar in een kunstwerk wilde openbaren, maar deze voor uitgemaakte, door hemzelf voor het eerst ontdekte waarheden hield. Wel kan men natuurlijk den geschiedkundige dankbaar zijn die de kunst verstaat de eindelooze rij historische archieven met nieuw leven te vullen, maar wanneer hij daaruit een sprookjeswereld maakt dan bevat het niet meer den inhoud en de verklaring van het verzamelde actenmateriaal. Wanneer Spengler het begrip cultuurziel ontwikkelt of uitvindt en het materiaal daaraan aanpast dicht hij er een metaphysisch beginsel bij en past dit op de ervaringswereld toe. Liebmann gaat na, om Spenglers grondprobleem te benaderen, op welke wijze we de wereld beschouwen kunnen. Alle deze soorten onderzoekingen geschieden onder de stilzwijgende voorwaarde, dat wij slechts de wereld van onze ervaring kunnen analyseeren en daaruit wetten der causaliteit vaststellen. En alle pogingen over de natuur heen tot de substantie of over den mensch en zijn geschiedenis tot de wereldziel te komen behoort in het rijk der metaphysische speculatie en dogmatiek. Ook de geschiedkundige kan slechts nagaan hoe een ontwikkeling zich aan ons vertoont in hare duizenden vormen; gaat hij na wat het innerlijkst wezen van het wereldgebeuren is dan wordt het metaphysische speculatie en houdt op geschiedenis te zijn. Als elke wetenschap kan geschiedvorschening zich niet op intuïtie als kennisbron verlaten. Zoo zijn ook de verschillende culturen voor den geschiedkundige slechts een reeks verschijnselen, die zij causaal zoeken te verbinden. Het begrip „cultuur” mag daarbij niets anders zijn een collectieve fictie, een verzamelnaam voor duizenderlei verschijnselen, die iets bepaalds gemeenzaam hebben. Niet stofverzamelen is het wat Spengler doet, maar hij dicht over die stof; de intuïties van dichter en metaphysicus worden door hem als den eenig waren blik van den geschiedvorscher geprezen. Wanneer hij een aantal „Kulturseelen” voorstelt als de vormende kracht van al hetgeen geschiedt — wat wij geschiedenis

noemen — doet hij diverse historische feiten vaak geweld aan. Spengler construeert, terwijl hij ook het weersprekende uit een vooropgesteld beginsel wil verklaren, en terwijl hij zoowel erbij dicht alsook verzwijgt. Zoo kunnen wij, meent Liebmann, wel bewonderend blijven staan voor een geniale poëtische intuïtie; het kunstwerk moeten wij bewonderen, maar het dogma afwijzen.

Met groote ingenomenheid namen wij kennis van den inhoud van een toegezonden Sonderabdruck aus der Vierteljahrschrift der Naturforschenden Gesellschaft in Zürich LXIX (1924) waarin prof. J. Strohl te Zürich een tamelijk omvangrijke levensbeschrijving van den Züricher geograaf-ethnograaf Otto Stoll (1849—1922) geeft. Het verscheiden van den man, „in dem über einem tief versteckten Quell von Herzengüte und warmer Begeisterungsfähigkeit nüchterner, rationalistischer Sinn sich reich und mannigfach wirksam entfaltet hat“, brengt den zeer bijzonderen en blijvenden volkpsychologischen arbeid in herinnering, die gedeeltelijk ook ten onzent bekend is: *Suggestion und Hypnotismus in der Völkerpsychologie* en *Das Geschlechtsleben in der Völkerpsychologie*.

Op zoek naar de aanwezigheid van een paar 17de eeuwse proefschriften, die hem bijzonder interesseerden, in enkele bibliotheken, trof professor Vaihinger iets zeer eigenaardigs. Proefschriften uit dien tijd bleken meestal niet door den daarin op den titel vermelden respondens, maar door den promoveerenden professor, die als voorzitter der disputatie fungeert en als zoodanig evenzeer op den titel stond, geschreven. Daardoor was de bibliothecarische plaatsing onzeker geworden, daar een deel der bibliotheken de betreffende dissertatie onder den naam van den respondent, andere dezelfde onder den naam van den presideerende en promoveerenden professor aangaven. De verwarde verhoudingen van het toenmalige promotiewezen moeten o.a. geheld zijn in een geschrift van Thomasius.

Wettelijk verbod van Darwinisme in den Staat Tennessee, V.S.A. De wetgevende macht van dezen Staat heeft een wet gemaakt, waarbij het in iedere school, door den Staat ondersteund, verboden is eenige theorie voor te dragen, welke de goddelijke schepping van den mensch naar het bijbelsch verhaal ontkent, en leert dat de mensch uit een lager dier gesproken is; dagelijksche lezing van den Bijbel is verplicht gesteld ook in de openbare scholen. Voorgesteld, maar verworpen is een wet, waarbij verboden werd dat iemand in een door den Staat gesubsidieerde school zou aangesteld worden als leeraar, die niet zou verklaren van de goddelijkheid van Jezus overtuigd te wezen. En toch verbiedt de Grondwet, dat een godsdienstige eisch gesteld wordt voor eenig staatsambt en dat de wetgeving eenigen godsdienst zal bevorderen. De goeverneur verdedigde de aangenomen wet als niet in strijd met de godsdienstvrijheid, daar „alle ruimte was gelaten wat tijd en wijze betreft aan Gods werk bij de schepping.” De Universiteit van Tennessee heeft bij dit alles niet geprotesteerd. — Tennessee bevindt zich onder de staten der V. S. van Amerika op de 33e plaats wat grootte betreft, op de 22e in rijkdom; de verkeerswegen zijn echter gebrekkig ontwikkeld en in zake onderwijs en derg. staat het op de 40e à 46e plaats; het inkomen van een onderwijzer bedraagt er \$ 634 per jaar.

